

Arrest

nr. 91 595 van 19 november 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 16 juli 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 23 april 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9^{ter} van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 september 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat Martine DE RAEDEMAEKER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster komt op 29 december 2011, in het bezit van een geldig nationaal paspoort voorzien van een geldig visum type C, het Rijk binnen.

1.2. Verzoekster wordt op 16 januari 2012 in het bezit gesteld van een aankomstverklaring, dat haar toelaat tot een verblijf tot 7 februari 2012.

1.3. Verzoekster dient op 7 maart 2012 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vluchtelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 23 april 2012 een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard en een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

De beslissing waarbij de aanvraag om te worden gemachtigd tot een verblijf in het Rijk onontvankelijk wordt verklaard, die op 19 juni 2012 aan verzoekster ter kennis wordt gebracht, luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 07.03.2012 bij onze diensten werd ingediend door:

*[M. G.] [R.R. ...]
nationaliteit: Ghana
geboren te [...] op [...]
adres [...]*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden:

Artikel 9ter §3 – 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in §1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4^e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007.

De standaard medische getuigschriften dd. 02/02/2012 en 09/03/2012 tonen geen enkele uitspraak omtrent de noodzakelijk geachte behandeling. Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4^e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.”

Dit is de eerste bestreden beslissing

Het bevel om het grondgebied te verlaten, dat eveneens op 19 juni 2012 aan verzoekster wordt betekend, stelt als volgt:

*“- De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1, 1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig visum.
- Regelmatic verblijf verstreken sedert 07/02/2012.”*

Dit is de tweede bestreden beslissing.

1.5. Verzoekster dient op 18 juli 2012 een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad dient er ambtshalve op te wijzen dat, luidens artikel 39/78 *juncto* artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet het verzoekschrift onder meer een uiteenzetting moet bevatten *“van de feiten en de middelen”*.

Onder “*middel*” in de zin van deze bepaling moet worden verstaan: de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 17 december 2004, nr. 138.590).

De Raad stelt vast dat verzoekster geen enkel middel ontwikkelt tegen de tweede bestreden beslissing en evenmin uiteenzet hoe een eventuele onwettigheid van de eerste bestreden beslissing enige invloed zou kunnen hebben op de regelmatigheid van de tweede bestreden beslissing die gegrond is op eigen feitelijke motieven en een afzonderlijke juridische basis.

Het beroep is bijgevolg onontvankelijk in de mate het gericht is tegen het op 19 juni 2012 aan verzoekster betekende bevel om het grondgebied te verlaten.

3. Onderzoek van het beroep wat de eerste bestreden beslissing betreft

3.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij verstrekt volgende toelichting:

[...]

Uit zowel het standaard medisch attest van 2.02.2012 en het standaard medisch attest van 9.03.2012 volgt dat een antivirale therapie voorgeschreven werd als noodzakelijk geachte behandeling.

Het standaard medisch attest dd. 2.02.2012 vermeldt onder rubriek C: “antivirale therapie moet worden opgestart” (stuk 3)

Het standaard medisch attest dd 9.03.2012 vermeldt onder rubriek C: “ Er werd nog geen behandeling opgestart, onderzoeken zijn nog aan de gang om het optimale beleid uit te stippelen: actieve TB moet uitgesloten worden voordat antivirale behandeling wordt opgestart” (stuk 4).

Het feit dat de eigenlijke noodzakelijke behandeling nog niet kon worden opgestart omdat voorafgaandelijk de patiënte moet vrij zijn van TB en hiervoor bijkomende onderzoeken en zo nodig behandelingen vereist zijn, doet geen afbreuk aan het feit dat beide medische attesten duidelijk vermelden dat voor de vastgestelde ziekte nl. HIV, de noodzakelijke behandeling een antivirale therapie is.

Het is dan ook in strijd met het administratief dossier en getuigt niet van de nodige zorgvuldigheid en redelijkheid dat de bestreden beslissing stelt: “De standaard medische getuigschriften dd. 02/02/2012 en 09/03/2012 tonen geen enkele uitspraak omtrent de noodzakelijk geachte behandeling”.

[...]

3.2.1. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals deze voortvloeit uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt (RvS 25 september 2002, nr. 110.667; RvS 10 december 2002, nr. 113.439; RvS 17 mei 2005, nr. 144.471). De naleving van de genoemde plicht houdt evenwel geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven (RvS 18 november 1993, nr. 44.948). Bij lezing van de eerste bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud verzoekster het genoemde inzicht verschaft en haar aldus toelaat de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. Uit het door verzoekster neergelegde verzoekschrift blijkt trouwens dat zij zowel de feitelijke als de juridische overwegingen kent, zodat het doel dat met het bestaan van de formele motiveringsplicht beoogd wordt, is bereikt.

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt niet aangetoond

3.2.2. In de mate dat verzoekster aanvoert dat de motivering van de eerste bestreden beslissing niet correct is, voert zij de schending aan van de materiële motiveringsplicht die dient te worden onderzocht in het raam van de toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

De *in casu* relevante bepalingen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet luiden als volgt:

“§ 1 De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

[...]

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

[...]

§ 3 De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

[...]

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

[...].”

In de bestreden beslissing wordt de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet onontvankelijk verklaard omdat de voorgelegde standaard medische attesten niet beantwoorden aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid van deze wetsbepaling en meer specifiek hierin geen uitspraak wordt gedaan over de noodzakelijk geachte behandeling voor de aandoening.

Verzoekster dient te worden gevolgd waar zij stelt dat voormelde vaststelling in de eerste bestreden beslissing geen steun vindt in de stukken van het administratief dossier. In de bij de aanvraag om machtiging tot verblijf voorgelegde standaard medisch getuigschriften van respectievelijk 2 februari 2012 en 9 maart 2012 wordt immers wel degelijk de voor de aandoening, zijnde HIV, noodzakelijk geachte behandeling vermeldt, nu hierin duidelijk wordt aangegeven dat een antivirale behandeling dient te worden opgestart. Zo wordt in het medische attest van 2 februari 2012 vermeldt dat een *“antivirale therapie moet worden opgestart”* en wordt in het medische attest van 9 maart 2012 het volgende aangegeven: *“Er werd nog geen behandeling opgestart, onderzoeken zijn nog aan de gang om het optimale beleid uit te stippelen: actieve TB moet uitgesloten worden voordat antivirale behandeling wordt opgestart”* en *“Voorzienne duur van de noodzakelijke behandeling De ARV behandeling moet dagelijks, op het correcte uur en in de correcte dosering, worden ingenomen en dit levenslang”*. Verzoekster dient tevens te worden gevolgd waar zij aangeeft dat het gegeven dat de vereiste behandeling omwille van andere medische problemen nog niet kon worden opgestart geen afbreuk doet aan de vaststelling dat de voorgelegde standaard medisch getuigschriften wel degelijk de noodzakelijk geachte behandeling voor de aandoening vermelden.

De eerste bestreden beslissing is gesteund op een foutieve feitenvinding.

Een schending van de materiële motiveringsplicht *juncto* artikel 9ter van de Vreemdelingenwet is aangetoond. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan op dezelfde grond worden aangenomen.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

4. Korte debatten

Verzoekster heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing en het beroep is onontvankelijk in de mate dat het gericht is tegen de tweede bestreden beslissing. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring behandeld.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 23 april 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing van de bij artikel 1 vernietigde beslissing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen in de mate dat zij gericht zijn tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 23 april 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien november tweeduizend en twaalf door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. CORNELIS